

COM ARRIBAR-HI

És recomanable partir de l'Avellà i travessar el barri per a seguir el camí que puja cap a Mas Bolet. Tot i que el recorregut és transitable el millor és remuntar-lo amb un vehicle tot-terreny, i en vint minuts hi serem.

També, si el dia acompanya, es pot partir de Font-rubí i realitzar una bonica excursió a peu, seguint el camí de Mas Vallet fins a Bolet. El recorregut ressegueix, en aquest cas, la soleia de la serra de Font-rubí, per un altiplà a més de 650 m per damunt el nivell del mar. A peu, però, en tenim per dues hores ben bones. Ambdós itineraris es creuen prop de les restes de Cal Cec i continua un sol camí fins a Cal Barraló, en runes, i després la Casa Nova de Bolet. Haurem de passar per davant de Mas Bolet i seguir a mà esquerra per un camí que voreja els porxos de la masia. Seguint-lo molt aviat deixarem un caminet a l'esquerra i continuarem. Ara la pista, en no gaire bon estat, baixa fins que es creua amb un altre camí que per l'esquerra ve de Pereres o Clivelleres i segueix a l'esquerra cap a la Casa Nova de Bolet. En aquest punt no s'ha de tirar ni a dreta, ni a esquerra, sinó endavant. Un carrerany que neix en front, en un minut ens portarà fins els primers forats que hi ha a terra i a l'entrada de la cova sota la roca.

HISTÒRIA

La Cova de Bolet, com moltes altres balms i coves naturals de la zona, va ser utilitzada com a refugi pels nostres avantpassats. Com a conseqüència, les restes dipositades ara fa més de 7000 anys i continuadament durant varis milers d'anys, han contribuït a formar un jaciment arqueològic de cert interès.

Entre els anys 1970 i 1990, la Universitat de Barcelona va desenvolupar diverses intervencions englobades dins el programa "El Paleolític Superior i l'Epipaleolític a la Catalunya Meridional i de Ponent" del Seminari d'Estudis i Recerques Prehistòriques d'aquesta universitat. Entre d'altres jaciments varen ser objecte d'excavacions les coves de la Guineu i de Bolet.

Volten històries no contrastades, de diverses expedicions en recerca de zones inexplorades que no van trobar mai camí de retorn per l'esquerpa i laberíntica morfologia interna.

L'INDRET

La cova està situada en una pendent boscosa, sota una gran llosa de pedra que aixopluga una gran avantsala. S'hi pot entrar quasi dret. El sostre és llis i s'hi obren un parell de claraboies naturals on la llosa és més prima. Deuen ser una fantàstica xemeneia per un foc a terra, però també un perill pels que circulin per d'alt. La llum que entra ens mostra inicialment un recinte d'uns 30 m², però ens caldrà una lot per endinsar-nos-hi més. La configuració de la cova és força laberíntica. La sala gran es va fent més baixa a mesura que entrem, petites obertures ens delaten altres cambres inaccessibles i ens amaguen incògnites que encara no s'han resolt. Les estalactites i estalagmites, per cert molt malmeses pel personal, han creat una crosta que en alguns casos supera el mig metre de gruix i que més tard a cedit pel seu propi pes. Si es deixa enrere la sala inicial, a mà esquerra, hi ha una obertura que s'endinsa en forma d'estret túnel dins la terra. Es recomanable no abordar-lo si es va sol i no es porta un mínim d'equipament, una bona lot, un casc, botes i una corda que ens faci de guia. Caldrà, en un primer tram i més endavant, arrossegar-se per terra, ja que hi ha forats on hi passa una persona estirada ben just. Ens trobarem sales on podrem tornar-nos a posar drets, deixarem a dreta i esquerra altres forats inexplorats i segurament no podrem recórrer més de 60 o 70 metres. En aquestes sales menys explorades s'hi poden trobar estalactites més ben conservades i rats penats descansant penjats a la volta. Si no ens hi atrevim, no passa res, la cova ofereix en les seves sales més superficials racons i raconets per explorar que no deixaran decebut als excursionistes.